

Train up a Child

Rev. D.W. Tuinier – Proverbs 22:6

Sing: Psalter 135: 1, 2

Read: Proverbs 22: 1-6

Sing: Psalter 213: 1, 2, 3

Sing: Psalter 421:3

Sing: Psalter 425:6

Dutch	English
<p>Gemeente, met Gods hulp vraag ik uw aandacht voor de tekst, die u kunt vinden in het zesde vers van het gedeelte dat u is voorgelezen, Spreuken 22 vers 6. Daar lezen we het woord van de Heere: <i>Leer de jongen de eerste beginselen naar de eis zijns wegs; als hij ook oud zal geworden zijn, zal hij daarvan niet afwijken.</i></p> <p>We schrijven onder de tekst en boven de preek: <i>Leren.</i></p> <p>Vier vragen komen naar ons toe:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wie leren? 2. Wat leren? 3. Hoe leren? 4. Wat is de vrucht van dit leren? <p>1. Wie leren? Meer dan Salomo is God Zelf, Die ons in deze spreuk van de wijze koning een indringend bevel oplegt. Het is onze heilige plicht, de dure roeping waartoe de HEERE ons roept. We worden geroepen om onze kinderen, pleegkinderen, gemeenteleden, leerlingen, catechisanten, zielen aan onze zorgen toevertrouwd, allereerst thuis, maar ook op school, tijdens de prediking, de catechese en huisbezoeken <i>de eerste beginselen</i> te leren.</p> <p>Vaders en moeders allereerst. U bent als eerste verantwoordelijk voor deze goddelijke eis. Als ik vaders vraag wat voor werk zij doen, is er nog nooit één geweest die als antwoord gaf: Ik ben een man en vader. Daarnaast werk ik daar en daar. Zo zou het toch eigenlijk wel moeten zijn! Daar moet u eens over nadenken. Juist de vaders moeten als hoofd en priester in het gezin aangesproken worden op hun verantwoordelijkheid.</p> <p>De apostel Paulus roept hen niet voor niets op: <i>En gij vaders, verwekt uw kinderen niet tot toorn, maar voedt hen op in de lering en vermaning des Heeren</i> (Ef. 6:4). Nee, niet de moeders worden eerst genoemd. De vaders!</p> <p>Wat is de praktijk weerbarstig, vindt u ook niet? Tegenstrijdig ook in een tijd waarin moeders meer en meer buitenshuis werken. Beseffen we wel dat</p>	<p>Congregation, with God's help I call your attention to the text which you can find in the sixth verse of the passage that has been read to you, Proverbs 22: 6. There we read the word of the Lord: <i>"Train up a child in the way he should go: and when he is old, he will not depart from it."</i></p> <p>The theme of this sermon is: Training up a child.</p> <p>Four questions come to our attention:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Who to train up? 2. What to train up to? 3. How to train up? 4. What is the fruit of this training up? <p>1. Who to train up? More than Solomon is God Himself, Who in this proverb of the wise king imposes an urgent commandment. It is our sacred duty, the calling to which the Lord calls us. We are called to teach <i>the first principles</i> to our children, foster children, church members, students, catechism pupils, as souls entrusted to our care. We are called to teach them first of all at home, but also at school, during preaching, catechism and house visitations.</p> <p>First and foremost, fathers and mothers. You are primarily responsible for this divine command. When I ask fathers what work they do, there has never been one who answered, "I am a husband and a father. Besides that, I also work here and there." That's how it should be! You should think about that. It is precisely the fathers who should be addressed as the head and priest in the family for their responsibility.</p> <p>The apostle Paul calls them to it: <i>"And, ye fathers, provoke not your children to wrath: but bring them up in the nurture and admonition of the Lord"</i> (Ephesians 6:4). No, mothers are not mentioned first. Fathers are! <i>"bring them up in the nurture and admonition of the Lord"</i> – Does not practice often show a different</p>

wij hiermee, op de een of andere wijze, vroeg of laat, meer afbreken in ons gezin dan opbouwen? Om uw kinderen de eerste beginselen te leren is meer nodig dan elke dag een gedeelte uit de kinderbijbel te lezen, een psalmversje te zingen en hun avondgebedje op te zeggen.

De godsdienstige opvoeding begint negen maanden voor de geboorte. Zodra we weten, dat de vrouw en moeder in verwachting is, moeten we de ontwikkeling van de vrucht al opdragen in het gebed. Dan moet u ook al vragen om de inwerking van Gods Geest. David wist het: *Op U ben ik geworpen van de baarmoeder af; van den buik mijner moeder aan zijt Gij mijn God* (Ps. 22:11). Door het gebed en de zorg die de moeder voor zichzelf en de ongeboren vrucht heeft, groeit het verantwoordelijkheidsbesef en de liefde. Ingrediënten die zeer nodig zijn om het kind voor God op te voeden. Ik weet van een aanstaande moeder, die elke avond al het 'Ik ga slapen, ik ben moe' zong, tijdens de zwangerschap. Heel kinderlijk, eenvoudig maar echt!

De diepste indruk op een kinderziel wordt achtergelaten door het voorbeeld van de ouders. De grondlegger van het communisme, Karl Marx, had het goed gezien toen hij stelde: Geef mij uw kind de eerste zes of zeven levensjaren; daarna krijgt u het van mij terug. Kinderen zien aan u hoe belangrijk de godsdienst voor u is.

De omgang met Gods Woord, het spreken over God, de kerkgang, de manier waarop wij bidden, de omgang met mensen die de Heere vrezen, belangstelling voor het Bijbels onderwijs op school, de betrokkenheid op de kerkelijke gemeente. Echt zijn, puur, warmte en gunning uitstralen is niet een zaak van veel woorden, maar vooral van levenshouding. U bent hoe dan ook identificatiefiguur!

Vaders en moeders, uw grootste taak is: uw kinderen iets aanbieden. Niet gebieden of verbieden maar aanbieden. En wat biedt u ze aan? Iets dat zó waardevol is, dat het de eeuwigheid kan verduren. Ik denk aan Job. Deze godvrezende, in het dagelijks leven leidinggevende boer met een overvolle agenda, blijft oog hebben voor zijn grote gezin. Het gewicht van hun onsterfelijke zielen is op zijn hart gebonden. Na een verjaardagsfeestje moet elk gezinslid persoonlijk bij hem komen. Samen wordt er geofferd en gebeden. Want het is mogelijk dat zij hebben gezondigd, in woorden of daden.

Gemeente, waar zijn de Jobs? Nee, geen excuses van: 'Ik ben druk', of: 'Mijn leven is vol stress', of: 'Ik heb andere verplichtingen'. U, wij, ik sluit mijzelf erbij in, zijn niet te verontschuldigen. Gods bevel tot leren stelt ons schuldig, hoogst persoonlijk. Daarom klinkt ook nu de oproep: Bekeert u, bekeert u! Belijd

reality, also as mothers are increasingly working outside the home? Do we realize that by doing this, we break down more in our family than we build up in one way or another, sooner or later? To teach your children the first principles requires more than reading a portion from the children's Bible, singing a Psalter, and reciting their bedtime prayer every day.

Religious upbringing begins nine months before birth. As soon as we know that the woman and mother is pregnant, we must already pray for the growth of the fetus. Already then you should ask for the working of God's Spirit. David knew it: *"I was cast upon thee from the womb: thou art my God from my mother's belly."* (Psalm 22:11). Through prayer and the care that the mother has for herself and the unborn child, a sense of responsibility and love grows. Ingredients that are very necessary to raise the child for God. I know of an expectant mother who sang "Now I lay me down to sleep; I pray the Lord my soul to keep" every evening during her pregnancy. Very childlike, simple but real!

The deepest impression on a child's soul is left by the example of the parents. The founder of communism, Karl Marx, was right when he said: "Give me your child for the first six or seven years; afterwards, you may do what you like." Children see from you how important religion is to you.

The interaction with God's Word, talking about God, going to church, the way we pray, the interaction with people who fear the Lord, interest in Bible education at school, the involvement in the church community. Being genuine, showing warmth and generosity is not a matter of many words, but especially of attitude. You are an identification figure, anyway!

Parents, your greatest task is to offer something to your children. Not to command or forbid, but to offer. And what do you offer them? Something so valuable that it can last for eternity. I think of Job. This God-fearing farmer, who was also a busy leader in his daily life, never lost sight of his large family. The weight of their immortal souls was on his heart. After a birthday party, each family member had to come to him personally. They sacrificed and prayed together, because it was possible that they had sinned in their words or deeds.

Congregation, where are the men like Job? No excuses like "I'm busy" or "My life is full of stress" or "I have other obligations." You, we, and I include myself, cannot make excuses. God's command to train up our children makes us personally guilty. That

voor God en elkaar schuld, uw tekorten en gebreken.

Ga het vanaf vandaag anders doen. Het gaat om eeuwigheidszaken. We zullen er eenmaal verantwoording voor moeten afleggen. Het bloed van de zielen zal van uw en mijn hand geëist worden. Weegt dat? Zien uw kinderen aan u wat écht belangrijk is in dit leven? En kinderen zien scherp, hoor!

Ook grootouders hebben hierin een taak. Leest u thuis eens op uw gemak wat er staat geschreven in Psalm 71 vers 18: *Daarom ook, terwijl de ouderdom en grijsheid daar is, verlaat mij niet, o God, totdat ik dit geslacht verkondige Uw arm, en alle nakomelingen Uw macht.* Is dat ook uw gebed, opa en oma? Nee, u kunt niet meer zo veel doen voor uw nageslacht. Nee? Is dat echt zo? U kunt alles voor hen doen. Bidden en uw kleinkinderen vóórleven, laten zien in woord en praktijk hoe goed het is om de Heere te vrezen.

Leer de jongen. Dat zijn de kinderen, onze jongeren. U moet het ook breder zien. Leer de gemeente, de zichtbare kerk, zoals zij zondag aan zondag bij elkaar komt in Gods huis. Allemaal geschapen met een onsterfelijke ziel voor een nooit meer eindigende eeuwigheid. Beseft u uw verantwoordelijkheid? Veel te weinig, toch?

Of wellicht helemaal niet? Zeker, u hebt een mooie taak, in uzelf onmogelijk. U hoeft het echter niet alleen te doen. Het is Israëls God Die krachten geeft, van Wien het volk, elke opvoeder, zijn en haar sterkte heeft. Maar onderschat uw verantwoordelijkheid hierin niet.

Ik heb gelezen: ouders zijn de bouwers die het beton storten. Opvoeders, onderwijzend personeel, leidinggevend op de vereniging en ambtsdragers zijn mensen, die het beton afwerken. En als ouders geen beton gieten, is er weinig af te werken. Daarom is de huisgodsdiensdienst in het gezin zo belangrijk. Kinderen worden immers als hulpeloze wezentjes geboren en zijn helemaal op de ouders aangewezen voor voeding en opvoeding.

Zonder hun liefdevolle zorg kan een baby niet volwassen worden. Zij moeten worden gevormd, opgevoed. Dat begint al heel vroeg, vanaf de eerste minuut dat het kind op de wereld is. Dit is de meest belangrijke vorming van het kind. Laat catecheten, docenten, meesters en jufs niet in een gat lopen, waarin geen beton gestort is. Dan is er niet veel werk voor hen. Nee, de juf voor de klas mag nooit de taak van de ouders overnemen. U mag uw verantwoordelijkheid nooit afschuiven op de docent van uw kind.

We gaan naar de tweede vraag:

2. Wat leren?

Het woord 'leren' is in de oorspronkelijke taal een rijk woord. Het ziet op onderdompelen. Onze

is why the call to repentance still resounds: Repent, repent! Confess your guilt, your shortcomings, and your faults to God and to each other.

Start doing things differently from today. It's about eternal matters. We will be held accountable for them one day. The blood of souls will be demanded from your and my hands. Does that weigh on you? Do your children see in you what is truly important in this life? And children see clearly, you know!

Grandparents also have a role to play in this. Take the time to read Psalm 71 verse 18 at home: *"Now also when I am old and greyheaded, O God, forsake me not; until I have shewed thy strength unto this generation, and thy power to every one that is to come."* Is that also your prayer, grandparents? No, you can't do as much for your descendants anymore. No? Is that really so? You can do everything for them. Pray and live out your faith in front of your grandchildren, showing them in word and deed how good it is to fear the Lord.

"Train up a child." Those are the children, our youth. You should see it in a broader sense too. Teach the congregation, the visible church, as they come together every Sunday in God's house. All created with an immortal soul for an never-ending eternity. Do you realize your responsibility? Not enough, right?

Or perhaps not at all? Certainly, you have a beautiful task, but it's impossible on your own. However, you don't have to do it alone. It is Israel's God who gives strength, from whom the people, every educator, has their strength. But don't underestimate your responsibility in this.

I have read: parents are the builders who pour the concrete. Educators, teachers, leaders in clubs and office bearers are people who finish the concrete. And if parents don't pour the concrete, there is little to finish. That is why family worship is so important. Children are born as helpless beings and are entirely dependent on their parents for nourishment and upbringing.

Without their loving care, a baby cannot grow up. They need to be molded and raised. This process begins very early, from the first minute the child is born. This is the most important shaping of the child. Let catechists, teachers, and educators not fall into a hole where there is no concrete poured. Then there is not much work for them. No, the teacher in the classroom should never take over the parents' task. You should never shirk your responsibility onto your child's teacher.

Let's move to the second question:

2. What to train up to?

kinderen zijn als een spons. Leg je een droge spons in een emmer water, dan zal de spons langzaam maar zeker worden doorweekt. Hij wordt zwaar en zakt door het gewicht naar beneden.

Een andere betekenis ziet op de manier hoe je kinderen voedt. Eerst geeft u ze melk, later vast voedsel. Vroeger gebeurde het wel dat de eerste hapjes werden voorgedrukt. Dus van de mond van papa of mama naar de mond van uw kind. Leren is onderdompelen. Leren is voorkauwen. Eerst zelf proeven en daarna doorgeven.

Het betekent ook: apart zetten voor bijzonder gebruik. Job heiligt zijn kinderen. Hij zondert hen af. Voordat hij 's morgens aan zijn werk begint, roept hij zijn kinderen bij elkaar om zich met hen af te zonderen voor Gods heilig aangezicht. Waar doet hij dat? Bij het altaar. Er moet geofferd worden. Er moet bloed vloeien. Alleen in die weg is er vergeving, verzoening door voldoening. Alleen in die weg is er uitzicht en verwachting, bij God vandaan, vanuit het welbehagen in het reinigende bloed van het Lam Gods. Kinderen, zegt vader Job, buig je knieën en zoek Gods aangezicht! Leren, onderdompelen, voorkauwen en afzonderen, voor God heiligen.

Ouders, bij de doop van onze kinderen hebt u beloofd voor dit 'geheiligde kind' zorg te dragen, wat het tijdelijke leven betreft, maar vooral het geestelijk leven. Het geestelijke gaat voorop! Jongens en meisjes, jullie hebben een gedoopt voorhoofd. Laat het vandaag nog aan de Heere zien! Nee, je bent dan niet automatisch bekeerd, maar de Heere heeft wel gezegd dat jij bij Hem hoort. Hij wil en zal uit jullie Zijn kerk bouwen. Jullie moeten Hem dienen en liefhebben. Daarop heeft God recht. Vergeet dat nooit.

Ouders, leer hen de eerste beginselen! De statenvertalers tekenen aan dat het hier gaat om onderwijzen in de fundamentele dingen van de heilige leer, tot zaligheid van zijn of haar ziel. De eerste beginselen, de meest belangrijke waarheden, de leer van de Bijbel. Begin bij het begin:

- De schepping: God heeft ons goed geschapen, naar Zijn beeld en gelijkenis. Door onze zondeval hebben we dat verloren. Daarom liggen wij verloren, in zonde en schuld.

- Benadruk altijd het wonder van de wedergeboorte. Dat is noodzakelijk. We moeten van geestelijk dood, levend gemaakt worden. Ons hart moet worden vernieuwd door het krachtdadige werk van de Heilige Geest. Als u daarin eenvoudig en duidelijk bent, mag en moet u ook rijk en groot spreken van de verlossing; de verzoening in het alles reinigende bloed van de meerdere Salomo, de Heere Jezus Christus.

- Vertel hoe de Zaligmaker waarde krijgt voor arme zondaren. Maar ook hoe de Heere verder leidt en

The word "to train up to" is a rich word in the original language. It refers to immersion. Our children are like sponges. If you put a dry sponge in a bucket of water, the sponge will slowly but surely become soaked. It becomes heavy and sinks under the weight.

Another meaning refers to how you feed your children. First, you give them milk, then solid food. In the past, it happened that the first bites were pre-chewed for them. So from the mouth of dad or mom to the mouth of your child. Training up is immersion. Training up is pre-chewing. First, taste it yourself, then pass it on.

It also means: setting apart for special use. Job sanctified his children. He set them apart. Before he began his work in the morning, he called his children together to separate himself with them before the holy presence of God. Where did he do this? At the altar. Sacrifices must be made. Blood must be shed. Only in this way is there forgiveness, reconciliation through satisfaction. Only in this way is there hope and expectation, coming from God, originating from the good pleasure in the cleansing blood of the Lamb of God. "Children," said father Job, "bow your knees and seek God's face!" Train up, immerse, chew and set apart, sanctify for God.

Parents, at the baptism of your children, you have promised to take care of this "sanctified child," concerning their temporal life, but especially their spiritual life. The spiritual takes precedence!

Boys and girls, you have a baptized forehead. Show it to the Lord today! No, you are not automatically converted, but the Lord has said that you belong to Him. He wants and will build His church out of you. You must serve and love Him. God has the right to that. Never forget that.

Parents, teach them the first principles! The Dutch state translators note that this concerns teaching the fundamental things of the holy doctrine, for the salvation of his or her soul. The basics, the most important truths, the teachings of the Bible. Start at the beginning:

- The creation: God created us good, in His image and likeness. We lost that through our fall into sin. Therefore, we are lost, in sin and guilt.

- Always emphasize the wonder of rebirth. That is necessary. We must be made alive from spiritual death. Our hearts must be renewed by the powerful work of the Holy Spirit. If you are simple and clear about this, you may and should also speak richly and greatly of redemption; the reconciliation in the all-cleansing blood of the greater Solomon, the Lord Jesus Christ.

- Tell how the Savior becomes precious for poor sinners. But also how the Lord leads and teaches

onderwijs geeft, zodat de Middelaar meer waarde krijgt voor u, ja, dat Hij álles voor u is.
 Probeer ook een raakvlak te krijgen met het leven van elke dag, de praktijk van het dagelijkse leven. Want Gods genadewerk moet te zien zijn uit de vruchten! Een geloof zonder de werken is dood! De boom wordt aan de vruchten gekend! Doe dat altijd vanuit Gods Woord. Dat alleen geeft u houvast en zekerheid! Dan staat u op vaste bodem.
 Alles wat niet naar de Schrift is, komt bij de mens vandaan. Daarom zal het ook vruchteloos zijn. Dus leren: bijbels, Schriftuurlijk en ook bevindelijk, vanuit het hart! Hierin krijgt u God mee, vrede in uw ziel en uw kinderen zijn er goed mee.
 We gaan naar ons volgende punt. Eerst zingen we Psalm 84:3:
 Welzalig hij die al zijn kracht
 En hulp alleen van U verwacht,
 Die kiest de welgebaande wegen;
 Steekt hen de hete middagzon
 In 't moerbeidal, Gij zijt hun bron,
 En stort op hen een milden regen,
 Een regen, die hen overdekt,
 Verkwikt, en hun tot zegen strekt.

We hebben gezien:

1. Wie leren?
2. Wat leren?

Nu gaan we naar vraag 3:

3. Hoe leren?
 Salomo zegt: *Naar de eis zijns wegs.*
 Dat betekent: u houdt rekening met de leeftijd en het niveau van het kind. Kinderen leren ook niet alles op één dag. Neem daarvoor de tijd. Doe het ordelijk, met structuur en vooral eenvoudig. Er moet geleerd worden naar de mate die het kind aankan, passend bij zijn of haar leeftijd en bevattingvermogen. Kleuters spreken we anders aan dan leerlingen in groep 8. Een Bijbelverhaal voor groep 4 steekt anders in elkaar dan een dagopening in havo 2.
Leer de jongen de eerste beginselen naar de eis van zijn weg. Het Hebreeuwse woord 'weg' gaat over een manier van denken en leven. In de weg gaan, in de goede weg gaan houdt Bijbels gezien in: denken en leven vanuit het Woord. Leren nadenken over Gods Woord, leren leven vanuit het Woord.
 Laat deze gids een lamp zijn voor hun voet en een licht op hun pad in hun handel en levenswandel, in woord en daad, dagelijks. Dus niet alleen voor de eerste dag van de week ... Nee, de hele week, maandag tot en met zaterdag horen er ook bij. Leren!
 U moet hun en uw gedachten naar God en naar Zijn Woord leiden. Dat is nodig. Dat blijft nodig! Wat zegt God over dít? Wat zegt de Bijbel over dát? Heere,

further, so that the Mediator becomes more precious for you, yes, that He is everything for you.

Try to find a connection with everyday life, the practice of daily life. Because God's work of grace must be visible in the fruits! Faith without works is dead! The tree is known by its fruit! Always do this from God's Word. That alone gives you a foothold and security! Then you are on solid ground. Everything that is not according to Scripture comes from man. Therefore, it will also be fruitless. So train up the child: biblically, scripturally and also experientially, from the heart! God may bless it and grant peace in your soul and your children benefit from it.

We move on to our next point. First we sing Psalter 42:3

Blest is the man whose strength Thou art,
 Thy ways are hidden in his heart,
 He treads the highway to Thy dwelling.
 Though passing through a vale of tears,
 Thy grace, O God, to him appears
 With winged hope and power impelling.
 The wilderness, by showers blest,
 Is now a pilgrim's vale of rest.

We have considered:

1. Who to train up?
2. What to train up to?

Now we move to the third question:

3. How to train up?

Solomon says: *"in the way he should go."*

This means that you take into account the age and level of the child. Children do not learn everything in one day. Take the time for it. Do it orderly, with structure and above all, simplicity. Training up a child should be according to the measure that the child can handle, suitable for his or her age and understanding. We speak differently to preschoolers than to eighth-grade students. A Bible story for fourth graders is constructed differently than a morning opening for Havo 2 students.

"Train up a child in the way he should go."

The Hebrew word 'way' refers to a way of thinking and living. To go in the way, to go in the right way Biblically means to think and live according to the Word of God. Train up a child to think about God's Word, train up to live from the Word.

Let this guide be a lamp to their feet and a light to their path in their conduct and way of life, in word and deed, daily. Not just for the first day of the week... No, the whole week, Monday through Saturday are also included. Train up a child!

wat wilt U dat ik doen zal? Vindt U het goed dat ik deze keus maak? Binnen het raamwerk van de dagelijkse bezigheden wordt de godsdienstige vorming door het kind ervaren als iets wat er vanzelfsprekend bij hoort.

Mozes zegt daarvan: *En deze woorden die ik u heden gebied, zullen in uw hart zijn. En gij zult ze uw kinderen inscherpen en daarvan spreken, als gij in uw huis zit en als gij op den weg gaat, en als gij nederligt en als gij opstaat* (Deut. 6 : 6,7).

Leer uw kinderen de Bijbel lezen. Liever kort en goed dan lang en oppervlakkig. Stel vragen als: Wat denken jullie wat hier staat? Laten we nog eens doordenken wat we net gelezen hebben. De Joodse kinderen en de knechten werden heel bewust onderwezen in het karakter van de Joodse gewoonten. Hoeveel te meer moeten onze jongeren worden onderwezen in de leer die naar de godzaligheid is.

Belangrijk is ook om met elkaar te bidden. Niet gauw, niet snel, niet even. Ook geen eindeloze herhalingen met dezelfde woorden. Maar betrek uw kinderen in het dagelijks gebed. Heb je een moeilijke toets, zijn er klasgenoten ziek of is er iets fijns, een verjaardag, een bruiloft of ...

Zullen we daarvoor bidden? Nabespreking van de preek is belangrijk. Vraag naar de catechisatie. Waar ging het over? Wat heb je geleerd? Toon belangstelling! Spreek positief over hem die catechisatie geeft. Daarin krijgt u God mee. De Heilige Geest werkt middellijk, door het Woord. Natuurlijk is dit moeilijk, soms heel lastig. Het valt niet mee. Het vraagt ook begrip, teerheid, bewogenheid, geduld van u. En die karaktereigenschappen hebt u niet. Ik ook niet ...Toch moet het. Daarom moet u ook dagelijks bidden: O Zoon, maak mij, maak ons Uw beeld gelijk. Opvoeden begint met knieënwerk. Elke dag maar weer.

Leren.1.Wie leren? 2.Wát leren? 3.Hoe leren?

Als laatste letten wij op:

4. Wat is de vrucht van dit leren?

Als hij ook oud zal geworden zijn, zal hij daarvan niet afwijken. Dat is de rijke belofte bij dit goddelijke bevel voor ouders, opvoeders en allen die tot onderwijzen, opvoeden en tot de ambtelijke arbeid worden geroepen. De vrucht zal zijn dat uit het zaad van de gemeente Gods Kerk gebouwd wordt, van kind tot kind en van geslacht tot geslacht. *Want de HEERE is goed, Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid, en Zijn getrouwheid van geslacht tot geslacht* (Ps. 100:5).

We kunnen wel eens moe of moedeloos worden in deze Gode vijandige wereld. En ook in een kerk met veel godsdienst zonder ware godsvrees. Er is veel vorm zonder wezen. Toch gaat het goed! Waarom?

You must lead their and your thoughts to God and to His Word. That is necessary. That remains necessary! What does God say about this? What does the Bible say about that? Lord, what dost Thou want me to do? Is it according to Thy will that I make this choice? Within the framework of daily activities, religious formation is experienced by the child as something that naturally belongs.

Moses says of this: *“And these words, which I command thee this day, shall be in thine heart: And thou shalt teach them diligently unto thy children, and shalt talk of them when thou sittest in thine house, and when thou walkest by the way, and when thou liest down, and when thou risest up.”*

(Deuteronomy 6: 6,7).

Teach your children to read the Bible. Better short and good than long and superficial. Ask questions like: What do you think it says here? Let's think through what we just read. Jewish children and servants were consciously taught about the character of Jewish customs. How much more should our young people be taught in the doctrine which is according to godliness.

Also important is to pray together. Not quickly, not hastily, not even briefly. Also, not endless repetitions with the same words. But involve your children in daily prayer. Do you have a difficult test, are classmates sick, or is there something nice, a birthday, a wedding, or... Shall we pray for that? Discussing the sermon is important. Ask about the catechism class. What was it about? What did you learn? Show interest! Speak positively about the person who teaches catechism. God may bless this as the Holy Spirit works through the means of His Word.

Of course, this is difficult, sometimes very challenging. It also requires understanding, tenderness, compassion, and patience from you. And those character traits are not inherent. Not for me either... Yet it must be done. That is why you should also pray daily: O Son, make me, make us like Thy image. Training up a child starts with kneeling. Every day again.

To train up a child: 1. Who to train up? 2. What to train up to? 3. How to train up?

Finally we want to consider:

4. What is the fruit of this training up?

“and when he is old, he will not depart from it.”

That is the rich promise with this divine command for parents, educators, and all who are called to teach, educate, and perform work as an office bearer. The fruit will be that the Church of God is built from the seed of the congregation, from child to child and from generation to generation. *“For the LORD is good; his mercy is everlasting; And his truth endureth to all generations”* (Ps. 100:5).

Omdat de HEERE leeft. Hij regeert! Hij maakt gebruik van middelen en personen om Zijn Kerk te bouwen, uit onze jeugd en kleine kinderen. Jacobus Koelman zei ooit: We kunnen onze kinderen niet bekeren, maar we moeten wel ons werk zó doen alsof we het kunnen.

Bedenk ook iedere dag dat de vrucht en de zegen alleen gewerkt kan worden door de Geest van God. Naar Zijn belofte zal die Geest worden voortgeplant van geslacht tot geslacht en van kind tot kind.

Wij beseffen te weinig hoeveel invloed ouders of docenten op onze kinderen en jongeren hebben. Dat hoor je soms in gesprekken terug, vooral met oudere mensen. Zij vertellen hoe goed ze nog weten wat de eerste versjes zijn die ze op school leerden of de verhalen die de juf in de eerste klas vertelde.

Als hij ook oud zal geworden zijn, zal hij daarvan niet afwijken. Welk een heerlijke vrucht. Bemoedigend! God belooft ons dat, als wij onze kinderen de eerste beginselen leren, zij dit in hun latere jaren niet zullen verlaten. Dat betekent dat hij niet zal ontkennen wat hij heeft geleerd en dat hij geen andere weg zal gaan bewandelen dan wat hij heeft geleerd.

Helaas kennen we jongeren die afhaken. Er zullen ouders zijn die teer met hun kinderen hebben omgegaan in het opvoeden in de waarheid.

Sommigen zijn echter toch losgeweekt en hun eigen weg gegaan. Het is waar: goed christelijk onderwijs is geen garantie dat kinderen later niet 'zullen afwijken'. Toch ligt de schuld dan niet bij God. Laten we tot ons zelf inkeren. En vandaag nog ons verootmoedigen voor de Heere. In die weg is er verwachting voor u en uw nageslacht, omdat God een God van welbehagen is, Die ook vandaag nog het weg gedrevene opzoekt.

Zeker, de vrucht op uw leren is geheel afhankelijk van de zegen van de Heere. Daarnaast blijft u verantwoordelijk. Besef dat we geen enkel recht hebben. Wees en blij daarom verlegen om het rijke werk van de Heilige Geest. Opvoeden, leren en onderwijzen begint op uw knieën.

Zonder binnenkamer kunt u uw taak niet volbrengen. Dan bent u steigerhout ... vreselijk! God ziet niet liever, dan dat u bij Hem komt met lege handen. Hij vervult, en dat doe Hij persoonlijk, door Zijn genade. En onthoud ook: consumeren doet distribueren! Een heerlijker werk is er niet. Het grootste wonder is als u er zelf in delen mag. Een kinderdeel, uit genade, om Jezus' wil.

Gemeente, we voelen allemaal wel hoeveel wij tekortkomen. Ik wil afronden met wat ik lees in Lukas 18 : 15 en 16: *En zij brachten ook de kinderkens tot Hem, opdat Hij die zou aanraken; en de discipelen dat ziende, bestrafden dezelve. Maar Jezus riep dezelve kinderkens tot Zich, en zeide: Laat*

We can sometimes become tired or discouraged in this God-hostile world. And also in a church with a lot of religion without true godliness. There is a lot of form without substance. Yet, things are going well!

Why? Because the LORD lives. He reigns! He uses means and people to build His Church, from among our youth and young children. Jacobus Koelman once said: We cannot convert our children, but we must do our work as if we can.

Also, remember every day that the fruit and blessing can only be worked by the Spirit of God. According to His promise, that work of the Spirit will continue from generation to generation and from child to child.

We realize too little how much influence parents or teachers have on our children and young people.

You can hear that in conversations, especially with older people. They tell how well they remember the first verses they learned at school or the stories the teacher told in the first grade.

"and when he is old, he will not depart from it."

What a glorious fruit. How encouraging! God promises us that if we teach our children the first principles, they will not abandon them in their later years. That means he will not deny what he has learned and will not follow any other path than what he has learned.

Unfortunately, we know young people who leave the church. There will be parents who have dealt tenderly with their children in raising them in the truth. Some, however, have still been weaned away and gone their own way. It is true that good Christian education is no guarantee that children will not "depart from it" later. However, the blame does not lie with God. Let us turn to ourselves. And today, let us humble ourselves before the Lord. In that way, there is expectation for you and your offspring because God is a God of good pleasure, who still seeks out the wayward today.

Certainly, the fruit of your teaching is entirely dependent on the blessing of the Lord. However, you remain responsible. Realize that we have no rights whatsoever. Therefore, crave and keep craving the rich work of the Holy Spirit. Raising, learning, and teaching begins on your knees.

Without a prayer closet, you cannot accomplish your task. You only raise up your child to... terrible!

Nothing is more pleasing to God than when you come to Him with empty hands. He fills them, and He does so personally, through His grace. And also remember: experiencing leads to sharing! There is no more glorious work. The greatest wonder is when you may share in it yourself. A child's portion, by grace, for the sake of Jesus.

*de kinderkens tot Mij komen en verhindert hen niet;
want derzulken is het Koninkrijk Gods.*

Wat een wonder! Er is een Adres waar we onze kinderen mogen brengen! Misschien heeft u er overheen gelezen. Opvoeders mogen ze brengen; zie vers 15. En in vers 16 roept de Heere ze tot Zich. Hij zegt als het ware: Kom maar.

Ziet u ze gaan? De Heere trekt hen tot Zich. Dan lees ik in Markus 10 dat Hij door Zijn knieën gaat, hen omvangt met Zijn armen en hen zegent. Als ik goed kijk, zie ik dat er onder Zijn armen en onder Zijn zegenende handen plaats is voor u en uw kinderen. Enkel uit genade!

Amen.

Slotzang: Psalm 105: 24

Die gunst heeft God Zijn volk bewezen,
Opdat het altoos Hem zou vrezen;
Zijn wet betrachten, en voortaan
Volständig op Zijn wegen gaan.
Men roem' dan d' Oppermajesteit,
Om zoveel gunst, in eeuwigheid.

Congregation, we all feel how much we fall short. I want to conclude with what I read in Luke 18:15-16: *"And they brought unto him also infants, that he would touch them: but when his disciples saw it, they rebuked them. But Jesus called them unto him, and said, Suffer little children to come unto me, and forbid them not: for of such is the kingdom of God."*

What a wonder! There is an Address where we may bring our children! Perhaps you overlooked it. Parents, educators, may bring them; see verse 15. And in verse 16, the Lord calls them to Himself. He is saying, in effect, "Come on."

Do you see them going? The Lord draws them to Himself. Then in Mark 10, I read that He gets down on His knees, embraces them with His arms, and blesses them. If I look closely, I see that there is room for you and your children under His arms and under His blessing hands. Only by grace!

Amen.

Closing Psalter: Psalter 425:6

The Lord His covenant people planted
In lands of nations which He granted,
That they His statutes might observe,
Nor from His laws might ever swerve.
Let songs of praise to Him ascend,
And hallelujahs without end.